

Ferrero Rocher

cukr
káva
limonáda
měla
jsem tě
ráda

ráda

sotva to začalo
už to i končí
nic není nastálo
jen vlhký oči

šťěstí
prchá jak rtuť
už stojíš někde vzadu

pěsti
sevřený chuť
sežrat čokoládu

konec
snům

čaj
rum
bum

Kouzlo rozkladu

absolutně nesnášíš

tento

způsob

podzimu

nesnášíš hnědou, béžovou
odstíny infekční diarrhey

moudra, že přijdou nový jara
když sotva začal říjen
a tys prakticky
stará

Příště

Jak chceš zastavit ptáka v letu?

Pupen v květu?

Hrát na jednu kastanětu?

Rozžhavit výheň - nekovat?

Zobáček mít - a neklovat?

Chtít vtěsnat život octomilky

do pouhý jedný krátký chvílky?

Jak se chceš nezamilovat?

Vlastnosti látek pevných

muž má bejt pevnej,
žena měkká

já jsem měkká

líbí se mi,
že ty jsi
pevnej

líbí se mi tvoje
rovnovážná
poloha

tvoje
krystalová
mřížka

kmitavé pohyby
tvých částic

Pravidlo č. 2

Jak řekla Eva:

Normální by bylo,
že *nejdál* do dvou hodin
zazvoní zvonek,
vykoukneš z okna,
tam bude stát on -
s kytkou

a

zásadním prohlášením

To by byla
úplně normální
reakce

Jenže platí *Pravidlo č. 2*:
Chlap zkrátka
nikdy
neudělá nic
úplně normálního

On
Nepřijede
Nezavolá
Už nikdy
ho neuvidíš

Věnováno Evě Volfové.

Studený bufet aneb Buffet Freud

Jsem v děsným srabu
Chci kilo krabů

Než bude devět
Chci kilo krevet

A chci, ať je tu
Langusta

Venku řve tma
Jak tér hustá

Chci nutně kilo
Chobotnic

Krom tebe, lásko
Nechci
Nic

Sůl
Uschlá
Na dně zřítelnic

Něžné oči koloušků

Něžné oči koloušků
bezradně hledajících
cecík
tápající
na vratkých nožkách
temným lesem
lesem
dívek a žen
které už dávno
nepotřebují
muže
žen
které se staly
vlky

Podzimní elegie

Copak ty neslyšíš
mé volání
v houkání nočních vlaků?

Můj smích
v zvonkohry cinkání,
mou píseň v křiku ptáků?

Šustot mých sukni,
když podvečer se
záplavou listí brodíš?

Nevidíš vzkaz můj
v stovkách lahví,
když po nábřeží chodíš?

Copak ty nevidíš
barvu mých očí v kaštanu,
ježž v kapse svíráš právě?

Tep srdce mého
v pulsu myšky,
která se mihla v trávě?

Třpytivý závoj vlasů mých,
když obloha se stmívá?

Kudypak bloudíš,
lásko má?

Čí ústa
asi líbáš...

Sursum corda aneb Vzhůru srdce!

na tebe
tvoje láska
pořád teprve
čeká

jiskřivá
jako dětský smích
jak Hubbleovo pole hluboká
a velká
jako ruská
řeka

Orchard elegy

Obloha má k ránu
barvu jeho očí

Procházíš sadem
Sbíráš jablka spadaná
z opuštěných jabloní
Pávi křičí
ztraceni v mlze

Nikdo tě nevidí
Jsi volná
Kráčíš mokrou trávou
neslyšně jako ptáci
kroužící neúnavně ve výšinách

Rosa ti smáčí lem šatů
Otřeš se chladem
Přitáhneš si svetr v pase
Zastrčíš pod šátek
uvolněný pramen vlasů

Procházíš sadem
Sbíráš jablka spadaná
z opuštěných jabloní
Pávi křičí
a budou křičet celý den

A budou křičet
celý den

Utřeš si slzy
do rukávu

Mood song: Guinnevere • Crosby, Stills & Nash

Zas naposled

Kolikrát jsme se loučili
opravdu naposledy?

Prvně, když začalo
mrznout.

A teď se loučíme
a včely sedaj' na jehnědy.

Kouřový signály

Všechny své signály
jsem k tobě vyslala

Došlo mi dřevo
i koňskej trus

Spálila jsem i svoje vlasy

Tys jsi se ale díval jinam
Asi